

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 18Csp/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720203222
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Gavalierová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720203222.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Marianou Gavalierovou v právnej veci žalobcu K.. J. S., nar. XX.XX.XXXX, W.U. XX, N., právne zast. JUDr. Monika Marjanovičová, advokátka, Urbánkova 1562/6, Košice, IČO: 35 561 734, proti žalovanému H. P. I., O.. I., právne zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o zaplatenie 1459,55 Eur s prísl.

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 459,55 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmet sporu a tvrdenia žalobcu a dôkazy žalobcu:

Žalobca žalobou zo dňa 03.11.2020 žiadala, aby súd priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 1459,55 Eur dôvodiac, že na Okresnom súde Poprad sa viedlo konanie 11Csp/52/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde bola žalobkyňa ako spotrebiteľka úspešná z dôvodu, že uzavretá zmluva o úvere je v rozpore s právnou úpravou zákona č. 129/2010 Z.z., keďže neobsahovala náležitosti vyžadované zákonom a absencia a nesúlad zmluvy spôsobili jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018 nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/97/2020. V uvedenom rozhodnutí súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobkyni sumy 1459,55 Eur a k náhrade trov konania. Žalovaná istina bola rozdielom medzi výškou úveru, ktorú žalovaný žalobkyni poskytol a tým čo mu žalobkyňa vrátila s úrokmi a poplatkami. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo priamu finančnú ujmu spotrebiteľke vo výške 1459,55 Eur a na odstránenie tohto nepriaznivého stavu musela žalobkyňa absolvovať súdne konanie, v ktorom sa domohla úspešne práva na vrátenie týchto finančných prostriedkov. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho povinnosti ustanovenej zákonom č. 129/2010 Z. z. a teda porušil svoje povinnosti čím zasiahol do práv žalobkyne, neustále ju písomne a telefonicky vyzýval na splácanie dlžnej sumy, ktorú ustavične navyšoval, čo nepriaznivo pôsobilo na jej zdravotný a psychický stav. Celkové psychické vypätie a neistoty vyústil až ak akútnemu infarktu myokardu dňa 14.01.2020 a následnej hospitalizácie. V prejednávanej veci došlo k vzniku ujmy na strane žalobkyne a bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Primerané finančné zadostučinenie má plniť funkciu satisfakčnú a funkciu sankčnú, aby odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a rozhodnutie je významné aj pre ostatných spotrebiteľov, lebo možno predpokladať, že sa už voči ďalším spotrebiteľom takého konania nedopustí. Výška 100 %, ktorej sa žalovaný bezdôvodne obohatil plní funkciu primeraného finančného zadostučinenia a má dostatočný satisfakčný

charakter v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a je satisfakciou, že sa nekalému konaniu žalovaného podrobila a toto právo vzniklo v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. potom, čo zo strany spotrebiteľa došlo k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinnosti na súde. Žalobkyňa poukázala na dôkazy: rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/97/2019, úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX, výzva k splateniu celého úveru, prepúšťacia správa zo dňa XX.XX.XXXX, lekárska správa z XX.XX.XXXX, oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa XX.XX.XXXX, rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku z 05.08.2021.

2. V písomných vyjadreniach právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany pred diskrimináciou. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a zároveň to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobkyňi sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie a preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľa reálne vznikla, pretože postačujúce je iba možnosť vzniku ujmy. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúce v nezákonnom preplatení úveru a teda k strate finančných prostriedkov. Žalovaný vo vzťahu k žalobkyňi v zmluve o úvere porušil zákonné povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobkyňa si nesporne na súde úspešne uplatnila porušenia jej práva v dôsledku čoho jej bolo priznané bezdôvodné obohatenie. Bolo preukázané, že žalovaný v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí v zmluve zinkasoval od žalobkyne nad rámec pohľadávky predmetnú sumu, hoci na ňu zákonný nárok nemal. Žalobkyňi vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného života. Za obohatenie nemožno považovať konanie žalobkyne, keď sa dožaduje svojich práv voči žalovanému ako spoločnosti poskytujúce úvery a znalejšie práva v tejto oblasti. Ak žalobkyňa si úspešne uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní na Okresnom súde Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018 je nutné uvedené kvalifikovať ako jej úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna ujma, postačuje ak k takému porušeniu práva a povinnosti dôjde a je toto spôsobilé ujmu privodiť s poukazom na rozsudok NSSR sp. zn. 6Cdo/127/2017. Aktuálna judikatúra o priznaní finančného nároku na zadosťučinenie je v prospech žalobkyne s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23CoCsp/13/2020, sp. zn. 22CoCsp/5/2021, sp. zn. 22CoCsp/6/2021, sp. zn. 23CoCsp/4/2020, sp. zn. 10CoCsp/23/2020.

3. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa utrpela jednak majetkovú a nemajetkovú ujmu. Majetková ujma spočíva v tom, že poskytnutý úver preplatila a nemajetková ujma spočíva v tom, že došlo k poškodeniu jej zdravia a psychických problémov. Žalobkyňa bola uznaná Sociálnou poisťovňou zo dňa 10.06.2021 na vykonávanie zárobkovej činnosti v rozsahu 45 %. Nárok je uplatňovaný v rovnakej výške ako bezdôvodné obohatenie z dôvodov, ktoré sú náležite odôvodnené. Súdy v rozhodovacej praxi priznávajú aj sumu rovnajúcu sa 100 % sume z bezdôvodného obohatenia a teda ide o jednotnosť rozhodovania.

4. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žalovaný ju neustále v roku 2018 a v roku 2019 atakoval z rôznych telefónov z dôvodu prinútenia na uznanie dlhu a zaplatenie dlhu naraz alebo v niekoľkých častiach. Žalovaný posielal taktiež sms-správy a táto skutočnosť sa podpísala pod zdravotný stav, ktorý vyvrcholil infarkt. Bolo narušené jej súkromie a došlo k zhoršeniu zdravotného stavu a aj po rozhodnutí súdu o priznanom bezdôvodnom obohatení žalovaný telefonoval a tohto času ešte nebolo rozhodnuté o priznaní čiastočného invalidného dôchodku.

5. Vyjadrenie žalovaného a prostriedky procesnej obrany žalovaného:

V písomnom vyjadrení právny zástupca žalovaného nesúhlasil s výškou finančného zadosťučinenia nakoľko základným predpokladom pre úspešné uplatnenie práva okrem preukázania ujmy, je aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane

spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, že by aspoň potencionálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinnosti vznikla, inak nie je čo reparaovať. Predpokladom priznania zadosťučinenia je iba v prípade úspešného uplatnenia porušenia práv na strane spotrebiteľa. Ani uvedené rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. XXCsp/XX/XXXX nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa osobitnými predpismi, pretože predmetom uvedeného konania nebolo uplatnenie porušenie práv alebo povinností ale iba výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu nemožno žiadnym logickým výkladom dospieť k záveru akého porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. sa žalovaný na žalobcovi dopustil. Žalovaný sumu 1459,55 Eur s príslušenstvom požadovanú žalobcom na základe vydaného rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. XXCsp/XX/XXXX uhradil. Poukázal na rozhodnutia NSSR sp. zn. 3Cdo/146/2017, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 14Co/91/2012. Rozsudok Okresného súdu Poprad v konaní sp. zn. 11Csp/52/2018 o ktorý sa žalobkyňa opiera nárok na primerané finančné zadosťučinenie nedeklaroval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne vo svojom petite zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni sumu 1459,55 Eur s príslušenstvom. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má slúžiť ako nástroj na odstránenie spôsobenej ujmy spotrebiteľa a cieľom zadosťučinenia je reparaovať potencionálnu ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Žalobkyni žiadna, ani potencionálna ujma nevznikla, ale naopak získala najvýhodnejší úver, aký by jej neposkytla žiadna banka. Zo strany žalobkyne nedošlo k naplneniu podmienok § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Pokiaľ by žalovaný mal uhradiť ešte „umelo vykonštruované“ finančné zadosťučinenie vo výške 1459,55 Eur dostal by sa sám do pozície dlžníka a to by spôsobilo duplicitné sankcionovanie a vznik nerovnováhy v neprospech žalovaného. Týmto rozhodnutím súdu by sa podporila špekulatívnosť spotrebiteľov a mohla by nastať situácia, že by sa poskytovanie úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte platilo za poskytnutie úveru. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a to nepreukázala úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi a ani to, že vznikla určitá ujma a že vznikla vo výške 1459,55 Eur. V prípade žalobkyne nejde o priemerného spotrebiteľa, ktorý si nedokáže zväžiť následky svojho konania, ale ide o vysokoškolsky vzdelaného človeka, u ktorého sa predpokladá aj väčšia miera obozretnosti a zváženia si následkov uzavretia úverovej zmluvy. Jediným poškodeným, ktorý po takomto rozhodnutí zostane je samotný veriteľ, ktorý príde o dohodnutý zisk z úverovej zmluvy. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odrádzajúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukrátením veriteľa o úroky a poplatky v prípade vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatku. Hľadisko primeranosti uplatneného nároku nie je dôvodné, pretože nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi infarktom žalobkyne a vymáhaním pohľadávky zo strany žalovaného. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík ale na druhej strane nemá byť nástrojom obohatenia pre druhú stranu sporu. Vyplatenie žalovanej sumy je v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarca primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Tvrdenia žalobkyne majú len všeobecný a teoretický charakter popisu inštitútu primeraného zadosťučinenia bez akéhokoľvek reálneho vzťahu k žalovanej úverovej zmluve. Žalobkyňa do zmluvného vzťahu nikto netlačil a sama sa rozhodla, že bude využívať finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru od žalovaného, ktorý je nebankovou spoločnosťou. U žalobkyne v danom prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Je iracionálne vidieť ujmu u spotrebiteľa pri vyhlásení úveru za bezúročný a bez poplatkov. Nie je možné zneužívať inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v prípadoch, kedy bola náprava zjednaná už vydaním bezdôvodného obohatenia prípadne vyhlásením úveru za bezúročný a bez poplatkov a rozsah priznaného finančného zadosťučinenia sa považuje za dostačujúci v rozmedzí 50-100 Eur. V konaní neboli preukázané zásadné negatívne subjektívne charakteristiky danej veci a to najmä agresívne obchodné praktiky, či závažné negatívne dôsledky na strane žalobkyne. Primeranou sumou priznaného finančného zadosťučinenia by mala byť suma 200,-- Eur ktorá predstavuje 10 % z priznaného bezdôvodného obohatenia s poukazom na prax súdov, kde sa výška zadosťučinenia pohybuje od 100,-- Eur do 300,-- Eur s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 31Csp/50/2020, rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/81/2020. Žalovať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1459,55 Eur je vo vzťahu k výške poskytnutého úveru vo výške 2500,-- Eur z úverovej zmluvy neprimerané a nedôvodné. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 16Csp/71/2016, rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/185/2019.

6. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a argumentov strán:

Rozhodnutím Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/97/2010 bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1459,55 Eur dôvodiac, že bola uzavretá zmluva o úvere č. 4207092502 dňa 23.07.2012, ktorá vzhľadom na to, že neobsahovala povinné náležitosti zákona č. 129/2010 Z. z. bola bezúčinná a bez poplatkov a žalobkyňa uhradila vyššiu sumu ako bol poskytnutý úver a teda žalobkyňa si úspešne uplatnila právo spotrebiteľa. Žalobkyni vznikla majetková a nemajetková ujma v tom, že poskytnutý úver preplatila a došlo k poškodeniu jej zdravia a je poberateľka invalidného dôchodku. Žalovaný namietal výšku a dôvody finančného zadosťučinenia a považoval za primerané sumu od 100,-- Eur do 300,-- Eur.

7. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka ku dňu 31.07.2012, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ku dňu 31.07.2012, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ku dňu 31.07.2012, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ku dňu 31.07.2012, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“) a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Zdrúženie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Dôkazy a ich vyhodnotenie:

Súd vykonal dôkazy a to výsluch žalobkyne, výsluch právneho zástupcu žalobkyne a výsluch právneho zástupcu žalovaného a listinnými dôkazmi: rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/97/2019, úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX, výzva k splateniu celého úveru, prepúšťacia správa zo dňa 17.01.2020, lekárska správa z XX.XX.XXXX, oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa XX.XX.XXXX, rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku z XX.XX.XXXX. Rozhodnutia o priznaní finančného nároku na zadosťučinenie je v prospech žalobkyne s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23CoCsp/13/2020, sp. zn. 22CoCsp/5/2021, sp. zn. 22CoCsp/6/2021, sp. zn. 23CoCsp/4/2020, sp. zn.10CoCsp/23/2020, výpis z obchodného registra žalovaného.

14. Súd vychádzal pri hodnotení ich vzájomnej súvislosti z listinných dôkazov, ktoré boli navrhnuté, predložené, vykonané a ďalšie dôkazy strany nenavrhl. Súd prihliadol pri hodnotení dôkazov z predložených dôkazov a nárok žalobkyne považoval za dôvodný a opodstatnený.

15. Právne posúdenie veci:

Súd posúdil žalobu ako dôvodnú a opodstatnenú a stotožnil sa s argumentáciou žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. XXCsp/XX/XXXX si úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. V pôvodnom konaní bola žalobkyňa úspešná a dosiahla vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že predmetná úverová zmluva je pre absenciu zákonných náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1459,55 Eur, ktoré predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil súd považuje za primerané. Súd poukazuje na skutočnosť, že spotrebiteľské právo je založené na myšlienke ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany pred obratnosťou obchodníka. Jednotlivé úpravy ochrany spotrebiteľa sa aplikujú vedľa seba a nezávisle na sebe. Ak prichádza do úvahy použitie viacerých právnych úprav na ochranu spotrebiteľa je možné ich využiť aj vedľa seba. Ak obchodník zneužije dôveru spotrebiteľa tým, že využíva jeho slabé danosti a stránky či už v oblasti mentálnej, vzdelávacej, sociálnej má niesť za to zodpovednosť a k tomu pomáha inštitút primeraného finančného zadosťučinenia. Aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že má plniť funkciu jednak satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú tak, aby odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a treba to chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit pre ostatných spotrebiteľov. Vychádzajúc z predpokladu, že dodávateľ sa takého konania už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne nebude to v takej intenzite. Výška nemajetkovej ujmy môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila a môže sa rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila, alebo ktorá až do vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom bola aj spôsobená. Pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia súd prihliadol na výšku bezdôvodného obohatenia a tiež aj na zdravotné dôsledky na strane žalobkyne a možno konštatovať, že došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo priamo finančnú ujmu spotrebiteľke vo výške 1459,55 Eur. Na odstránenie nepriaznivého stavu musela žalobkyňa absolvovať súdne konanie, v ktorom bola úspešná a domohla sa vrátenia finančných prostriedkov, čo bezpochybne ovplyvnilo aj jej zdravotný stav. Žalobkyňa bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do doby právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018. Je zrejmé, že žalovaný vyvolal stav, v ktorom sa chcel na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. Výšku finančného zadosťučinenia žalovaný namietal a považoval za primeranú v rozsahu 100,-- Eur až 300,-- Eur vzhľadom na výšku úveru 2500,-- Eur, avšak výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a pri určovaní súd zohľadnil rôzne kritériá a to jednak intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu. Výška 1459,55 Eur vzhľadom na okolnosti prípadu a to najmä dĺžku trvaní konaní a zdravotný stav žalobkyne je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 1459,55 Eur za primerané. Táto výška finančného zadosťučinenia je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného a je satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je sankciou pre žalovaného, ktorý pri dojednaní úverovej zmluvy konal v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa sa musela v konaní brániť a aj ustanoviť si právneho zástupcu a došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu. Vzhľadom na okolnosti súd považuje uvedenú výšku za primeranú, dôvodnú a opodstatnenú a preto v celosti žalobe vyhovel. Súd poukazuje na platnú judikatúru súdov a to rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23CoCsp/13/2020, sp. zn. 22CoCsp/5/2021, sp. zn. 22CoCsp/6/2021, sp. zn. 23CoCsp/4/2020, sp. zn. 10CoCsp/23/2020.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a to tak, že priznal žalobkyňi náhradu trov konania ako úspešnej v rozsahu 100 % voči žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/.

Ak bola uložená povinnosť a povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.